RHODIA

Retorn

Dedicat als germans Pere i Josefina
Fortuny i a la memòria de l'amistat que
m'unia amb llur pare.

D'allà lluny, d'una terra estrangera,
l'emigrant envellit ha tornat
sempre més el mogué la fal·lera
de reveure el país anyorat.
Bat el cor a tambor i a redoble
al petjar el terrer de bell nou,
hom estima la pàtria i el poble
ja que al perdre'l a tots ens commou.
Cap dels seus li pot fer l'abraçada,
sols li resten amics estimats
que li feren més dolça i folgada
l'anyorança amb llur bona amistat.
Res no troba com anys endarrera,
tot ha estat més o menys capgirat,
ni en lloc més ja no hi ha aquella pedra
a on l'avi s'havia assentat.
El balcó de la casa on vivia
, és més ronec i absent de les flors
que la mare amorosa hi tenia
i cuidava amatenta amb fervor

Vella terra d'antiga nissaga
renascuda de cada combat
on reposen germans, pare i mare
i les tombes d'amics venerats.
Es d'un poble de gent que treballa
generós i de ferm esperit
que el coratge jamai l'engavanya
avançant fermament decidit.
Els infants d'aquell temps que era jove
ja són homes i dones de seny
puix el temps sempre avança i rodola
i tossut poderós ens empeny.
Valls i planes tant temps somniades
les muntanyes, pujols i serrats
al seu lloc són encara enclavades
i el cel blau els fa sempre envelat.
L'emigrant ja no sent la destresa
que implacable el seguia totemps,
el retorn l'ha amarat de tendresa
i el sadolla alegroi sentiment

J. Ambrós i Lloreda

Abbeville 6 de març del 1978

Festa a la Cisa.

Matinet, tan bon punt fa de dia
gent madura i jovent engrescat
puja amunt pel camí de la Cisa
que és l'Aplec i no l'hem de mancar

Cada pas és graó i caminada
del feixum pujar ~~amunt~~ dalt vers el cim;
pel camí tot ruixat de rosada
ovirem un paisatge sublim

Des de dalt la carena es contemplen
milers d'anys d'eixa terra i de mar,
cap turó ni cap plana s'assemblen
com aquest de més bells no n'hi ha.

D'un costat el Maresme amb sa platja
té la falda tocant a la mar
mentre a l'altre el Vallès hi estatja
bella plana, el Montseny, Montserrat.

Mar i cel en eterna esposalla
s'han unit allà lluny l'horitzó
balandreja la nau que batalla
quan l'onada l'empeny amb braó.

Mes de maig que comença amb la Cisa,
mes de flors que fa bo pel festeig
pel boscam planarà la fragància
de l'airet provenint del lleveig.

Com l'amor que no té cap frontera
aci dalt hom hi viu llibertat;
la capella emergeix entre pedres
prop del verd garrofer tot torçat.

A la tarda, la festa acabada,
les cistelles havent-se buidat,
tot-hom pensa en fer bona tornada,
cap a casa que estem tots cansats.

Que boniques que són les vesprades
quan les boires han près molts colors,
ja està el sol fent la seva enfonzada
preparant per la nit la fosor.

Davallant per la nostra muntanya
a la Cisa esperem retornar;
la boirina ha estat nostra companya
i hem sentit l'esperit bategar

J. Ambròs i Lloveda

Abbeville 10-11-79.

El Gorg Negre

Del voram de les agudes
Montsoriu i altres altures,
com de l'Home el ferm Turó,
de les neus escorregudes
cada sot fa un regueró.
Entre abets, llenya estassada,
l'aigua en còrrecs apressada
va fent cap a Santa Fe
i a l'Estany nau estancada
fins que aquest està ben ple.
Al sortir és joganera
cuejant en torrentera;
quan s'escapa de l'estany
ja és de Gualba la Riera
que el pendent empeny avall.
Al mateix peu del Gorg Negre,
entre rocs, fageda tendra,
s'esllavissa per entrar
en cascada banoera
que és torrent de mal domar.
Salta a baix tot dreturera,
(l'aigua cerca la drecera)
no es destorba pels racons,
per llançar-se bullanguera
dins l'abism a tomballons.

Ran del gorg, l'arbreda verda,
sobre els rocs, la molsa gerda,
al davall, gran espadat,
aquest pou que fa el Gorg Negre
té el semblant molt malcarat!
A través la gran follia
de soroll, cacofonia,
que té l'aigua al capbussar
va seguint l'ancestral via
que Natura li ha traçat.
Té el Gorg Negre gran llegenda:
temps llunyà fou la prebenda
d'encanteris i bruixots,
de boscans que es van encendre
no quedant ni el cremallot;
de donzelles encantades,
de masies embruixades
que un mal llamp hi calà foc;
de famílies endolades,
de mals viures i embadocs.
Amb els anys els sortilegis
i els mals vents de mals arpegis
el Gorg Negre ja ha estroncat;
ja no queden encanteris
i els bruixots s'han acabat.

× × × × × ×

Més avall l'aigua s'encalma
al trobar el Salt de Gualba
i no llisca tan rabent,
que després d'aquesta balma
fa camí més lliurement.
S'obre aquí la fondalada
deixant veure l'escampada
de la plana del Vallès;
bella terra ben conrada
que fa viure al bon pagès.
Vells cloquers, velles campanes,
torres altes · guardianes
~~guardianes i gran germanes~~
de les viles del Vallès,
terres planes o boscanes
on el sol sempre hi lluerne.
Tot fent cap al riu Tordera
ara sí que ja és riera,
bona terra té al costat;
el murmull fins és alegre
fent la cursa cap al mar.
Al passar l'antiga vila
la de Gualba, la tranquila,
l'aigua clara, com s'esmuny!
no té por, ja no vigila
que el Gorg Negre està molt lluny

Ara es mou com ensonyada
que la ruta li han barrada
per servir a un nou destí;
doncs ha estat encaminada
vers la presa del molí.
Però hi arriba i no s'atura
puix que els anys han tingut cura
d'enrunar-lo, i mal parat,
car la roda en podridura
no voltant ni molent grà.
Del Montseny moltes rondalles
sense fi, sense acaballes,
s'han contat de tants colors
que més bé semblen troballes
d'antics cants de trobadors
Nostra terra catalana
d'esperit, terra galana,
molts Gorgs Negres ha tingut,
però enaltida i sempre ufana
els bons fills l'han mantingut.

J. Ambròs i Lloreda

Aix-les-Bain 17-6-71.

Per a una sardana.

El Gorg Negre

Del cim de les agudes
i de l'Home el ferm turó
de les neus de les altures
baixa l'aigua en regueró.

Pels escàrrecs apressada
va fent cap a Santa Fe
i a l'Estany rau estancada
fins que aquest està ben ple.

Al mateix peu del Gorg Negre
s'esllavissa per entrar
en cascada barroera
que és torrent de mal domar

Té el Gorg Negre gran llegenda
d'encanteris i bruixots,
de boscams que es van encendre
no quedant ni el cremallot.

De donzelles encantades,
de castells tot enrunats,
de famílies endolades,
d'embadors i malestats.

Amb els anys els sortilegis
el Gorg Negre haurà estroncat;
ja no queden encanteris
i els bruixots s'han acabat.

Més avall l'aigua s'encalma,
ja no ~~marxa~~ corre tan rabent
que després del Salt de Gualba
ja corre més lliurement.

S'obre aquí la fondalada
deixant veure el gai Vallès,
bona terra cultivada
que fa viure al bon pagès.

Del Montseny moltes rondalles
s'han contat de tants colors
que més bé semblen troballes
d'antics cants de trobadors.

Nostra terra catalana
molts Gorgs Negres ha tingut
però exaltida i sempre ufana
els bons fills l'han mantingut.

J. Rubiò i Lloreda

Albeville 21-5-79

El Gorg Negre

Del rocam de les Agudes,
Montsoriu i altres altures,
com de l'Home el ferm Turó
de les neus escorregudes
cada sot fa un regueró
Entre avets, llenya estassada
l'aigua en còrrec apressada
va fent cap a Santa Fe
i a l'Estany rau estancada
fins que aquest està ben ple
Al mateix peu del Gorg Negre
entre rocs, fageda tendra,
s'esllavissa per entrar
en cascada bravera
que es torrent de mal domar.
Té el Gorg Negre gran llegenda:
temps llunyà fou la prebenda
d'encanteris i bruixots,
de boscans que es van encendre
no quedant ni el cimalet;
de donzelles encantades,
de masies embruixades
que un mal llamp hi calà foc;
de famílies endolades,
de mals viures i embargadors.

amb els anys els sortilegis
i els mals vents de mals arpegis
el Gorg Negre ja ha estroncat;
ja no queden encanteris
i els bruixots s'han acabat

× × × ×

Més avall l'aigua s'encalma
al trobar el Salt de Gualba
i no llisca tan rabent,
que després d'aquesta balma
fa camí més lliurement
sobre aquí la fondalada
deixant veure l'escampada
de la plana del Vallès
bella terra ben conreada
que fa viure al bon pagès,
i del Montseny moltes rondalles
sense fi, sense acaballes,
s'han contat de tants colors
que més bé semblen troballes
d'antics cants de trobadors
Nostra terra catalana,
d'esperit, sempre galana
molts Gorgs Negres ha tingut
però exaltada i sempre ufana
els bons fills l'han mantingut

J. Ambròs i Lloreda

A Mollet

X Recordar a portar a l'Andreu les fotos reproduïdes de Palma de Ma-
X llorca.
X A Cardedeu anar a veure al Martí
Veure si trobem una cassola per l'arròs.
X Provar de veure, a Cardedeu, al cosí de la Carmen el Rafel

Llibres: "El último pirata del Mediterráneo" de Manuel Benavides. El LVI volum d'obres completes de B. Ibáñez
"La febre d'or" }
"La papallona" } Narcís Oller.
X "Laura a la ciutat dels sants" de Miquel Llor.
X Primer manuscrito (cartas) Diccionari català-francès.

A demanar:
Las Golondrinas – Maruxa. – La Marina. – Las glorias del pueblo. – La alsaciana. – Anell de prometatge: Continuïtat d'en Bou. Cantant la festa de Rimbau.

Demanar a en Codina si ha sortit el disc de l'Orfeó Català.
X Pensar amb l'olleta amb tapadora
X Veure si es pot trobar ~~camp~~ arrop. No

X Portar a en Ponç les postals de l'Associació Protectora de
X l'Ensenyança Catalana

x Veure assumpte ammetller. No l'he vist

x Telefonar a Maria Cortés. No és possible

~~Important: A l'arribar anar a veure aviat a en Josep i l'Anita i a en Pau Martí.~~

x A l'anar a veure a l'Enric Teixidor pensar a demanar per en Joan Carol. No hi he pensat

Veure a en Joan Company

x El dia 29 de juliol és el sant de la Marta

x El dia 3 d'agost és l'aniversari del Didier

El 15 d'agost el sant de l'assumcion

x Pensar a enviar a l'Hermine la carta pel dia 12-7-79.

Cal respondre a en Montagut. Que vaig rebre la seva carta del 29-6-79. Parlar-li de la política que veure que es segueix a casa nostra. Que els de casa hi passaran a veure'l perquè no volen que jo faci aquest viatge tan pesat.

Parlar de "Mai no morirem" amb ell en la carta

Parlar de "Mai no morirem" a Mollet per saber noves que puguin interessar.

Arribat el dia 8 a Barcelona. - Telefonat al Pau Martí, no hi era. Anat a saludar al Josep Tura i l'Anita. - Telefonat a casa. En Jordi i la Glòria m'esperaven a l'estació junt amb la família Fortuny i Codina i Ferrer. Dinat tots junts amb la família. En Jordi ja vindrà demà. Ha vingut a veure'm en Joan Mayol a ~~qui li he donat~~ L'Espagnol

---

x Dilluns dia 9. Telefonat al Pau Martí i hem quedat que ja aniré a veure'ls la setmana entrant. Telefonat al Pons i hem quedat que ja em telefonaran i vindran a veure'm. Anat a veure al Grano. Hem anat a dinar a can Coll les famílies Ferrer i Fortuny i la família Codina. He encomanat a en Jordi "[illegible] a la ciutat dels Sants" i un llibre de cartes.

Dimarts dia 10 de juliol 1979. Ha vingut a veure'm l'Adelina i a la tarda ha vingut en Joan Tugas, com també ha vingut el Manolo. Hem quedat que quan vindran els de casa arranjarem la qüestió d'anar jo a casa seva un altre dia i ells un dia amb mi i llavors baixarem cap a Mollet tots junts.

Dimecres dia 11 de juliol 1979. Escrit una carta a casa i una carta a l'Hermine que s'emportarà el jove Josep Fortuny que ~~avui~~ ahir ha obtingut el permís de conduir i demà marxa cap a Paris. Com que hi ha hagut vagues de correus qui sap quan marxarien aquestes cartes. En la de casa la Iolanda també hi ha escrit i hi hem afegit dues fotos que a can Codina han fet quan hi he anat avui a dinar perquè m'han vingut a convidar i he anat. Després he anat a veure a el Peret Bauilà que havia estat molt malalt. El Peret vol que hi vagi un dia a dinar.

Dijous dia 12-7-79. Ha vingut a veure'm en Joan Fugas portant les còpies de "El Jorg Magret" i encara en farà d'altres. Diu que quan sabré un tè d'anar per l'anada de nosaltres a casa seva que jo li diré i telefonarà al Manolo. També ha vingut el Joan Mayol que m'ha dit que hi tinc d'anar a dinar un dia. També li he dit que penso anar a veure la Maria una d'aquestes tardes. Al matí en "Jordi" em ha telefonat que ja tenia uns llibres. M'ha regalat "Laura a la ciutat dels Sants" i m'ha deixat perquè vegi si em convé un llibre català per aprendre a fer cartes en català.

Mirar al diccionari la paraula suara

He tastat de veure a en Joanet de ca la Fonta i no l'he pogut veure.

A la tarda les nenes Rosa i Iolanda al venir a veure'm han portat unes merengues molt bones. La Iolanda ha escrit a la Marie-Galli. En Josep ha marxat cap a Avranches.

13-7-79

He passat el dia a casa fins a les 4 de la tarda que he anat a veure el Joanet de ca la Fonta que tant ell com la Maria de cal m'han rebut molt bé. A un quart de set he anat a veure la Maria Mayol que ha volgut obrir una botella de xampany i ha fet un pirolabis. En tornant a casa he trobat un paper del Pere en el que diu que el dia 7 fou enviada la quantitat d'un any del meu retir i que la setmana entrant vagi a cobrar el mes de juny i l'extra (no sé què vol dir això). El Pere al vespre del divendres va a Barcelona. A cal Joanet de ca la Fonta m'han dit que el Joan Climent està molt malalt de la pròstata.

14-7-79

Al matí la nena ha telefonat dient-me que ha arribat a casa una carta certificada de la Mutualidad (retir espanyol) i que ella l'ha fet retornar cap aquí. Jo li he explicat com estan les coses per cobrar el meu retir. Hem quedat que dimarts jo telefoni per saber mutuament com estan les coses. Tot això no impedeix que tregui bitllet en el Talgo per tornar cap a casa ~~tot~~ el dia 16 d'agost tot i que sembla que em guardaran a la porta la quantitat fins el dia 25.

Rosa Francí telèfon 593 16 09. Av Calderó 41

Ha vingut a veure'm el Josep Jolobardes. A la tarda he anat a veure a l'Emili Codina on hi vaig estar un parell d'hores. Allà hi havia en Cluset que ha compost una sardana i varem parlar un temps. Vist i parlat amb en Pere que diu que ~~dissabte~~ divendres vinent anirem a Barcelona per cobrar i arreglar el que es pugui amb la Mutualitat. La Maria Rosa m'ha convidat a anar a dinar a casa seva dimecres vinent.

Diumenge dia 15-7-79

Anat amb el Miquel a Cardedeu a veure a l'Andreu que està igual que l'any passat. Li hem dit que dissabte l'anirem a buscar per anar a dinar junts i anirem a can Martí. M'ha dit que en Joan Vinyals és mort, que en Rafel està a Granollers. He vist a Mollet en Comas, en Mumblú, el Maco. Avui hem celebrat l'aniversari del Miquel, 54 anys, i el del Josep, 26 anys.)
A la tarda he anat a veure les sardanes i hi he trobat molta gent entre ells els de cal Rafels (Nisor i Anton) la Maria Codi, el fill petit de cal Camilo (el darrer que queda) el Saleta

-ungat del V. Puigdemunt, el Cluset, etc. La Jolanda hi ha anat a la platja a nedar, i li ha agradat molt. Els de cal Torna estan molts contents d'ella.

Dilluns dia 16-7-79.

Aniversari de la mort del Josep Fortuny. Sant de la Carme. Ha arribat a cal Pere (gestoria) el certificat amb el taló (xec) del retir d'un any de la Mutualitat de la província de Barcelona. També hi ha un comunicat que diu que tinc de fer un certificat de vida i per això hi tenim d'anar amb el Pere a la mutualitat per fer aquest certificat. Al vespre telefonat a la nena per dir-li tot això i la Jolanda també ho ha aprofitat per parlar amb la seva mare així com la Roseta. Anat a sopar a cal Tuna Cartonell. A la tarda ha vingut a veure'm l'Anton. La Mari Isabel està malalta d'un fort encostipat.

Dimarts dia 17-7-79.

Ha vingut a veure'm el Joanet Roca. La Teresa Ros m'ha telefonat per dir-me que ja hi puc anar a casa seva perquè la Mimi ja ha tornat, però li he dit que aquesta tarda tinc d'anar a cal Pau i si em sobra temps hi aniré a veure-la. Ha vingut en Rafols. He telefonat a casa el Pau Martí per anar-hi aquesta tarda i m'han dit que està a la clínica amb una pulmonia, que li han portat al de matí. Anat a passar la tarda a casa la Teresa Ros. M'ha donat un llibre de la Caixa i jo li he promès de portar-li una còpia de "El Foc Negre"

Dimecres dia 18-7-79.

Avui fa 40 anys que em vaig escapar del camp de concentració.- La Iolanda i la Rosa han vingut a dinar a ca la Josefina convidades per aquesta.- Escrit a en Jordi dient-li que tot va bé, que fa calor (30°) a dintre, que ja tinc un llibre de correspondència ~~oficial~~ mercantil que penso que li anirà bé i ara falta trobar-me un en castellà. Tot va bé i la Iolanda es comporta molt bé.- Escrit a en Marcel dient el motiu i ademés que divendres aniré pel meu bitllet pel Talgo i llavors li podré dir el dia que tornaré per anar junts cap a casa. Que el Patrick tingui bones vacances i que ell i el Didier ja les deuen esperar com candeletes.- Escrit a en Guasch desitjant-li bones vacances i que jo estic de primera en aquesta calor. Que per aci encara no s'ha rebut Mai no morirem el que em dificulta poder parlar dels donatius. No sé si el no haver-lo rebut és deu a la vaga de correus que hi havia quan vaig arribar

He telefonat a cal Pau Martí per saber com està ell i m'han dit que està estacionari però que tenen por de complicacions

Dijous dia 19-7 78. Hem anat a dinar a cal Pere Igualment que ahir, a casa la Josefina, també hi han vingut la Iolanda i la Roseta. He telefonat a cal Pau i m'han dit que ell segueix estacionari, febre al vespre i millor al matí i com que ja està malalt del cor es fa tot més difícil. Fa molta calor: 29° a dintre

Divendres 20-7-79.

Al matí hem anat amb el Miquel a Barcelona a la Mutualitat de Seguros per anar a cobrar el mes de juny i extra tal com havia dit a l'empleat del Pere l'encarregat del departament d'estranger. Tot disculpant-se em diu que hi vagi del 10 al 15 d'agost que em pagaran el juny, extra i juliol i que els restants mesos ja els enviaran a París on es farà la transferència al Crèdit del Nord degut a la fitxa que li he donat.- Anat a comprar el bitllet pel Talgo que ha costat 2.000 pessetes de menys del que costa a París.- A migdia he anat a cal Codina per veure si tenien les fotos encarregades per donar al meu cosí i m'he trobat que avui l'Emili fa els 62 anys i m'han convidat a dinar; m'hi he quedat després de telefonar a la Josefina.- El Codina ha telefonat a casa per dir-los que els dies 22 al 25 estaran a Lloret i s'emportaran la Iolanda i que si creuen que s'ha de quedar aquí que ho diguin. La Conqueta ha dit que està molt bé. També li han dit que la gent que es quedaria a cal Codina ja els donaran les claus del pis.- La Rosa m'ha ensenyat el pis del qual podran disposar.- Hem trobat el Sama (Manel) que ha estat molt content de veure'm. He telefonat a cal Pau i m'han dit que aquest està molt millor, hem quedat que diumenge hi podré anar a veure'l un moment.- També he telefonat a en Butjosa que em vindrà a veure el dimarts.- A la tarda ha vingut a veure'm en Pere Sentís i hem anat a casa a parlar de moltes coses de l'ajuntament entre elles la disconformitat d'aquest amb la gent del seu partit. M'ha dit que vindran un dia a veure'm amb la Marta.- Al vespre hem anat a una festes que celebraven la família de cal Bruno en ocasió de l'aniversari dels fills (dues nenes de 5 i 1 anys) del noi de cal Bruno. Allí hi he trobat el Bruno i la seva dona el Blai i la seva dona (Montserrat) aquest havia treballat a cal Joanet Manyé i altres persones que vaig saludar el dia del casament del Josep Secanu. Al vespre el Joan Codina em portà les fotos per portar a l'Andreu que li havia comanat.

Dissabte dia 21-7-79.

Hem anat a buscar l'Andreu a Cardedeu i hem anat a dinar a Santa Fe després d'haver anat a veure les Agudes des de Sant Marçal. En tornant hem anat a veure el Martí i la Pepeta que em ~~han~~ m'han rebut molt bé, ensenyant-me la casa i l'hort; ens han donat enciams i tomaquets del seu hort, que és molt gran i m'han convidat que hi vagi a passar un dia a dinar, cosa que no els he pas promès perquè encara no sé que farem quan els de casa vindran. — L'Andreu està més prim que l'any passat i camina amb més dificultat. Anat a cal Codina a despedir-me d'ells que s'en van a Lloret per 4 dies. Allà he estat presentat a la mare de la Pepita, he saludat al fill i muller d'en Joan Camp i a la filla i a la neta del Pere de cal Rajoler.

Diumenge 22-7-79. La tia Anunia avui fa 79 anys. Dinat la família junts amb el Josep i la Mari Ll.

Després d'haver telefonat a cal Pau la Glòria m'ha dit que pot anar-lo a veure en despit d'un rètol que diu que no es reben visites. Està molt malalt, no menja, li donen el gota a gota 4 vegades al dia i està molt abatut. La Manela està amb ell dia i nit. M'ha rebut bé i la Manela m'ha dit que m'està molt agraïda. A la tenda han vingut els Tura-Vives i han preguntat quan arribaran els de casa. La Iolanda està a Lloret per uns dies. — Al matí ha vingut el Joan Mayol a veure'm i m'ha preguntat què feia a la tenda i li he dit que anava a veure el Pau; i no sé si pensava en demanar-me que anés a passar la tarda a casa seva. Telefonat al Butjosa que m'ha dit que vindria a veure'm dimarts.

Dilluns dia 23-7-79

He telefonat a cal Pau demanant noves i m'han dit que està estacionari i jo li he dit que avui ni demà no hi aniria perquè vindrien els de casa. A les 6 han arribat la Coqueta i el Cesco. Hem anat a cal Jordi a buscar els llibres pel nostre Jordi: un mètode català per escriure cartes en espanyol i un diccionari. El Pons ha telefonat (jo estava al llit amb una crisis de bilis). Ha dit que vindria dimecres a la tarda.

Dimarts dia 24-7-79

Escrit al Didier i a la Marta unes postals felicitant-los el aniversari i el sant. Ha vingut el Joanet Magarola (Roca) a veure'm i ha pogut saludar al Cesco i la Coqueta. Anat a veure els Codina (els homes, car les dones estan a Lloret) i als Suñé. Hem quedat que els anirem a veure a Caldes de Montbui. A la tarda han vingut el Ràfols amb la Pepeta, la seva dona. També han vingut a veure'm el pare i fill de can Butjosa. Hem parlat del cor i li he dit que si li demanen el ton la sardana Retorn potser aquest els la deixarà. Han marxat cap a Terrassa el Cisco i la Ciqueta. Vindran divendres per venir a buscar a la Iolanda.

Dimecres dia 25-7-79

Han vingut a veure'm en Pons i la Teresa. Els he donat el llibre "Le Berger des abeilles" d'Armand Lanoux, les postals de l'"Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i un sobret amb segells. En Pons diu que partirà cap a La Corunya i Oviedo i quan tornarà el 9 d'agost o el 10 em telefonarà per saber quan anirem a casa seva a St Feliu de Guíxols on diu que hi hem d'anar a passar el dia junt amb el Miquel i la Josefina

Dijous dia 26-7-79. Diada de Sta Anna.

Anat a veure al Pons, que ja està més bé. He trobat allí al Pedro Garcia a qui he donat records per la seva germana Anita i el Gregorio. Aquest Pedro és casat amb la Maria de ca la Adelaida germanastra del Ramón, el meu cunyat.

Divendres dia 27-7-79.

Han vingut a veure'm les menudes Roseta i Iolanda que varen arribar ahir al vespre de Lloret. A les 11,30 han arribat els de casa que hem anat tots plegats a cal Codina on hem dinat i han vist les pel·lícules de l'any passat de quan jo vaig venir a Mollet i de quan ells varen venir a casa. A les 6 se n'han entornat i s'han emportat la Iolanda. Hem quedat entesos que demà anirem a Castellar a veure si hi ha el Montagut. Tornaran el dilluns a les 6,30 per anar a la Granja. He vist i parlat amb l'Albert Oliveras a cal Codina, car ha anat a casa la Josefina i li han dit que era allà.

Dissabte dia 28-7-79

Ha vingut a veure'm en Joan Mayol; eren dos quarts de deu. Hem quedat convinguts que avui anirem a sopar amb la Josefina, el Miquel, la Rosa Ràfols, en Antoni Mas i algú altre més a Can Carrau a Campins a les 9 del vespre. He anat a cal Jordi a comprar un parell de llibres d'En Josep Pla per portar a en Joan Tugas quan hi aniré dijous per passar-hi 3 dies. En Codina ha telefonat perquè em posés d'acord amb en Vicenç Coromines per trobar-nos a casa del primer a les 4 de la tarda. Ens hem vist i m'ha demanat un Himne de Mollet i una lletra per sardana. El Manel Cano m'ha vingut a cercar per anar a la Festa Major de Martorelles a veure una exposició de pintures del Nicola gendre del Joan Tugas; i volíem anar a veure el Ball de Gitanes però

Jo havia d'anar a sopar amb els Serrano i Josefina i l'Anton Mas i la Roser Rafols, a Campins i no m'ha pogut quedar. Hem anat a Campins a les 7 del vespre i hem passat una bona vetllada. També hi havia amb nosaltres la Judith filla d'aquests darrers. Tornat a casa a les 12 de la nit.

Diumenge dia 29-7-79

Vingut al matí a veure'm en Joan Mayol. Hem anat a dinar (els mateixos que eren ahir a Campins, menys la Judith) a Blanes. Un dinar tot de peix. Al tornar hem anat a Hostalrich (perquè jo havia dit que hi havia estat quan tenia 17 anys a casa d'en Joan Climent) i després hem pujat a Arbúcies i fins a St Hilari on hem begut aigua d'una de les fonts. Baixat cap a la Font de les Pipes on hi havia un vell molí i després cap avall per Breda i Gualba de Baix.

Dilluns dia 30-7-79

Llevat a les 6 del matí. Els de casa m'han vingut a cercar i hem anat a casa el Cisco on he pogut saludar a tots. Seguidament hem anat a la Granja d'Escarp on hem anat a cercar fruita en un presseguer i peres. A cal Enric em han rebut molt bé i seguidament després de dinar hem anat a Fraga a veure el fill, ~~jove~~ nora i nét de 2 mesos de l'Enric. Portat un bon gavell de fruita pels de cal Cisco, com també una mica a ca

la Josefina. Avui ha tornat el Josep de cal Pere i m'ha vingut a saludar.

Dimarts dia 31-7-79.

Ha vingut a veure'm en Rossend Rafols i en Josep Galbanda. Volia anar a veure a en Pau Martí i per això havia telefonat a la seva nora Glòria, però al venir aquests no hi he pogut anar.

Dimecres dia 1-8-79

Ha vingut a veure'm en Joan Mayol que m'ha dit que hem d'anar un dia a casa seva a dinar o sopar quan hagin vingut de Benasc tots els de casa. També ha vingut a veure'm la Maria Lid. que m'ha portat un llibre sobre les atrocitats de Franco a Catalunya.

Dijous dia 2-8-79.

En Codina ha telefonat demanant-me d'anar a dinar a casa ~~seva~~ junt amb els de casa que, diu, arribaran per dinar aquí. Jo li he respost que estic compromès a anar a casa el Joan Burgas per tres dies i que em vindran a cercar a les 11 per anar a dinar allà dalt a Martorelles. Anem a Martorelles amb el Joan i el Manolo que m'ha vingut a cercar. La Maria ja m'esperava. Aquesta té el fill en vacances ~~a~~ ~~per~~ la platja.

Divendres dia 3-8-79

A casa el Joan i l'Adelina que es desviuen per fer-me una bona estada. El Joan em demana com té d'ajudar a M. n. M. i jo li dic que doni el que li sembli. Hem parlat de diverses coses entre elles que (diu el Joan) que no li he donat la poesia Retorn; li prometo que la copiaré tot seguit que tornaré a casa la Josefina i que la podrà venir a cercar quan voldrà. El Joan i l'Adelina han tingut moltes atencions per mi.

Dissabte dia 4-8-79

A les 11,30 hem arribat a Martorelles a casa el Joan i l'Adelina. Ens hem trobat amb la filla i gendre i fills   Mare i Silvia del Joan i de la filla i gendre i fills de la Maria Teresa i Miguel Gomis El gendre del Joan i l'Adelina es diu Jaume Nicola i la filla Adelina.— El Gendre ha fet un dibuix de la Ilarda i un de mi, El Joan m'ha donat 1000 pessetes per M. n. M. Després d'haver dinat tota la família i de passar la tarda hem tornat a Mollet anant primer a cal Codina per saber on dinar el altre. L'Enriqueta i la Pepita estan malaltes, encara que la primera ja s'ha llevat. Hem quedat entesos que els Fermin i els Codina anirem dilluns al cementiri a Barcelona i hi portarem un ram de flors i després menjarem a Barcelona i anirem a veure la pel·lícula "Companys". Tornat a viure a casa el Miquel i la Josefina.— Han vingut a despedir-se en Josep Galobardes i la Pilar Molins que s'en van en vacances a Lloret y [illegible]

it que digui a la seva mare, Maria Lid; que em truqui bé que vingui el dijous o el divendres

Diumenge dia 5-8-79

Anat a menjar a cal Josep i Mari-Sol. Després hem anat a Cardedeu a veure a l'Andreu que així ha conegut a la Cinqueta i al Ciro. En tornant amb el Miquel i la Josefina hem anat a Sta Perpètua a casa els Bassa on hem sopat. La Mari-Sol no es veia pesada però.... Hem quedat entesos amb el Miquel i la Josefina que demà partirem amb els Codina al Fossar de la Pedrera a portar-hi un ram i jo prendré una olleta de terra.

Dilluns dia 6-8-79

Al llevar-me la Josefina em diu que la Mari-Sol ha trencat les aigües; ha passat tot el dia a la Policlínica de Granollers i no ha passat res. He anat amb els de can Codina al Fossar de la Pedrera (els de can Fortuny no han pogut venir) a portar un ram de flors i he omplert una olleta de terra per emportar-me'n a casa. Hem anat a veure la Teresa Ros que ens ha molt ben rebut, xampany, galetes i hi hem estat dues hores i després cap a cal Fermin on he sopat i dormit. Hem telefonat a cal Mayol i hem quedat que demà hi anirem a sopar.

Dimarts dia 7-8-79

Han vingut a veure'm el Joanet Nora i el Rafols. He anat a dinar a cal Codina on hi he vist la pel·lícula de la T.V. catalana "Catalans Universals". Hem anat a veure a en Pau a la Clínica. A les 8 del vespre hem anat a sopar a can Mayol. En Joan m'ha donat un llibre d'en Simmarro i Bandina sobre en Francesc Pujol que s'ha quedat a casa seva perquè m'el dediqui. En tornant a cal Secuini em han dit que la Mari-Sol ha tingut un nen que l'han tingut de portar a Barcelona, a la Residència, perquè és massa petit i està en incubadora

Dimecres dia 8-8-79

La Rosa de l'Emili té d'entrar demà a la Clínica perquè li venen de fer un raspat a la matriu; he anat a veure-la a la tarda. - Al matí hem anat amb el Miquel i tots nosaltres a veure la Mari-Sol a la Policlínica de Granollers; està molt animada. - A la tarda hem anat a veure el nen acabat de néixer que es troba en una incubadora de la ~~[illegible]~~ Residència; està molt maco i no sembla pas que estigui en perill. - A la tarda he telefonat a la Maria Pi del Mayol per fer-li saber que ha nascut un nen a cal Secuini i les circumstàncies que han ocorregut. - En anant a cal Codina he saludat al Pepito Olaria i al Vicenç Castellsaguer.

Dijous dia 9-8-79

Ha vingut la Quimeta Sabatés a donar l'enhorabona a la Josefina, hem parlat de diverses coses i hem quedat que ja miraríem d'anar-la a veure. - Ha vingut la Teresa Ros a portar unes poesies de l'Isaura i unes fotos perquè les mirem, que ja vindrà dilluns a veure'm i se les emportarà. Ha vingut el Joan Bugas a despedir-se de mi i ha portat una cosa per la Iolanda. - He telefonat a la una de la tarda a cal Codina per saber com està la Rosa m'han dit que tot ha anat bé. — Els de casa han marxat cap a Terrassa a quarts d'onze del matí. Ha vingut a despedir-se de mi la Maria Cid perquè dimarts vinent s'en va a l'Alguer amb la Teresa Ros.

Divendres dia 10-8-79

Anat amb el Miquel a la Mutualitat a cobrar el retir dels mesos de juliol, l'extra i el de juny: total 308'40 pessetes. A la tarda ja ha tornat a casa seva la Rosa, que jo he anat a veure. Hem anat a veure al Pau a la clínica ja està més bé. He anat a dinar a cal Codina. Al vespre he sopat a ca la Josefina

Dissabte, dia 11-8-79

Tot-hom està malalt i no sabem pas si aquesta circumstància ens permetrà de reunir-nos tots com havíem pensat fer per demà. La Rosa gran encara no està ben bé i la Anna de la Pepita ha agafat una rosa al coll i han tingut d'anar a cal metge. Ja veurem demà. Al vespre hem anat a sopar a casa els Tura-Vives. Al matí hem anat a St Feliu de Guíxols a casa el Pons on hem estat molt ben rebuts per tota la família: la mare de la Teresa, aquesta, les filles Marta i Laura, el cunyat i un amic de la casa que m'ha agradat molt. S'ha passat molt bé. El Pons m'ha regalat el llibre "El Montseny". Hem anat a fer un volt per St Feliu pel convent de St Feliu i a s'Agaró. Ha vingut la Rosa amb nosaltres que amb la Iolanda s'han portat molt bé. La Maria-Sol ha entrat a casa seva i ja ha anat a veure el nen a la Residència. Rebut una postal del Josep Fortuny enviada d'Avranches el dia 20-7-79.

Diumenge dia 12-8-79.

Tant la Rosa del Codina com la ~~altra~~ petita Anna estant més bé i la Maria-Sol també, hem anat a dinar a can Coll la família Securun-Fortuny, Codina-Torrent i Tura-Vives. S'ha passat molt bé. Els de casa han fet la maleta, hem comprat el David, uns discos i unes cassettes. He sopat (un sopar de despedida a cal Codina dedicat als de casa) a cal Codina. Abans tots els que havíem anat a dinar a can Coll hem fet un refresc a can Codina. El gendre de can Coll m'ha vingut a saludar tot dient que feia poc que havien parlat de mi. He parlat a la Rambla amb el Joan de Ca la Rosa, el Ramon de cal Vigatà i el Garcia

Dilluns 13-8-79.

Els de casa han marxat cap a Abbeville de bon matí. La Rosa i la Iolanda s'han fet un tip de plorar. La Josefina ha regalat un joc de llit petit per la Iolanda i un joc de taula pel Jordi que jo portaré a París per donar-li. Ha vingut en Joan Mayol a despedir-se de mi, doncs s'en va a passar uns dies a l'Escala, i m'ha portat el llibre sobre en Francesc Pujols. Telefonat a cal Codina per saber com estan la Rosa gran i l'Anna: bé; hem quedat que hi aniré a dinar el dia de l'Ascensió. He telefonat a la Teresa Ros per dir-li que si ve abans de les 6 de la tarda no hi seré perquè vaig a veure el nen del Josep Securun. En tornant de la Residència on hem vist a l'Ivan (que ja ha augmentat de 10 grams) he anat a comprar el ring-ring per aquest petit a cal Jordi del qual m'he ~~despedit~~ acomiadat. He trobat pel camí tornant cap a casa al Jaumet Mayolas que m'ha reconegut per la veu i hem parlat una estona. Han vingut a veure'm la Teresa que anava acompanyada de la de cal Pollo que em volia conèixer; la Teresa avui marxa cap a l'Alguer junt amb la Maria Cid. A dos quarts de deu la nena m'ha telefonat dient-me que ja han arribat a casa, han fet un bon viatge; n'estic molt content. M'ha demanat que porti alguna cosa per la Mme Cardon doncs ella no hi ha pensat a portar-li. Demà aniré a cal Codina per comprar-ho.—

Dimarts dia 14-8-79

Anat a cal Codina per comprar les figuretes que la Cisqueta em va demanar ahir per portar-les a Mme Cardon. Hem ~~Hem~~ entès que demà hi vagi a les 10 del matí. Telefonat a cal Joanet Roca per tal de disculpar-me per no haver-hi anat tots junts. Aquest no hi és i telefonaré al vespre. Hem anat a dinar a la casa que té a la muntanya del Brull el germà Domingo, del Miquel. Rebut la visita del Vives pare de la Margarida. També s'han vingut a despedir de mi la Roser filla del Ràfols i l'Antoni Mas. ~~[illegible]~~ En Joanet Roca m'ha telefonat i li he pogut dir que en aquests dies no hi hem pogut anar i que m'escrivi; que diumenge vaig provar de telefonar dues vegades però ningú em va respondre (diu que estaven a l'hospital de Granollers a veure la Lola que fa temps que té mal a la cama perquè va caure i no s'ho havia cuidat). Ja m'he despedit d'ell.

Dimecres dia 15-8-79.

Anat a cal Codina i hem anat a dinar a El Farell lloc que m'ha agradat molt situat al damunt de Caldes de Montbui a l'esquena del camí de Sant Miquel del Fai. Tornat cap a casa ~~a~~ a dos quarts de vuit del vespre on ja hi he trobat tota la família Fortuny que ha tornat d'Alp on hi han passat 15 dies. En Pere m'ha donat en nom de tota la seva família un

objecte en ferro forjat on hi ha escrita una poesia de Maragall que més avall ja escriuré. Amb l'Emili hem quedat d'acord el Miquel, Pere i Emili que demà marxarem cap a Barcelona vers tres quarts de nou del vespre. Hem anat a veure a l'Anita Sabater i en Josep Ermer. L'Anita m'ha donat esqueixos de cactus i en Josep 1000 pessetes per Mai no morirem. Amb la Josefina hem anat a cal Jordi per triar un llibre que ells m'en fan present (el Miquel i la Josefina); he pres "La Costa Brava". He anat a despedir-me del Pepito Olàrias i m'ha regalat dues camises.

Dijous 16-8-79

Rebut una postal d'en Montagut dient-me que no ha pogut venir a Castellar però que quan vindrà ja em telefonarà. La postal és enviada del 25 del mes passat. A la tarda he telefonat al Pau Martí per despedir-m'hi i demanar com està: està millor i a casa seva però encara passa molt temps al llit. També he anat a casa el Peret de can Mollet (Pere Bonvilà) per despedir-m'hi. Aquest està molt molestat per la seva asma. Estava segur que m'en anava a finals de mes i l'ha decepcionat el fet de saber que m'en vaig cap a casa avui, doncs volia que anés a casa seva a dinar. Hem quedat amb el Codina que sortirem cap a Barcelona per anar a prendre el Talgo vers tres quarts de nou. En Pere Fortuny s'ha excusat de no poder venir a acompanyar-me a l'estació de França ja que té fèiem amb les coses del fut-bol del que en forma part de la Junta. M'ha donat quatre exemplars de "Carigó". M'han acompanyat a l'estació de França a Barcelona amb l'auto dels Codina: en Miquel i la Josefina; en Emili, en Jaume i la Rosa dels Codina i em hem trobat allà amb en Josep Enric Carbonell. La Margarida no ha vingut perquè té la seva filla gran que no està gaire bona. I..... ja està acabat. Ah em deixava de dir que a l'anar a acomiadar-me de l'Olaria m'ha donat dues camises.

Divendres dia 17-8-79

Arribada a Paris a dos quarts de deu del matí, menjat a cal Marcel i arribat a casa a les 4,30

Pensar a portar "estragon": herbes de Provence a la Josefina i la Margarida.
Pensar a portar galetes, Portar discos. Portar l'aixafa-silver.

Mollet del Vallès (Himne)

Dedicat al meu gran amic Emili Codina
gran patriota i a l'eminent instigador d'aquest himne

Molletans, d'aquest cant fem gran festa,
fem-ne l'himne de joia i d'ardor
tot cantant enardim bé la testa
car Mollet mereix bé nostre amor.
Volem fer voleiar les banderes
del progrés, la virtut i l'amor,
que no vinguin mai més ultranceres
les paraules de guerra i de mort.
Es Mollet terra ferma de plana,
bona gent en moments trascendents,
fent sembrada i collint bona grana
d'un esplet d'amor pàtri excel·lent.
Endavant terra nostra estimada,
endavant el Vallès solellat
i al bell mig el Mollet que treballa
enaltint el país venerat

Quedin lluny les dolentes tempestes
que ens aporten un gèlid record
toquin sempre campanes a festa
exaltant per la pàtria el fervor.
Campanades pujant ben enlaire
retrunyint amb llur joia o llur plor
que no siguin jamai por ni gaire
missatgeres de cap deshonor.

Benaurats tots els plecs de senyera
que seguida per homes fervents
són caliu de la pàtria que espera
revifar un escalf permanent.
Endavant terra nostra estimada,
endavant el Vallès solellat
i al bell mig el Mollet que treballa
enaltint el país venerat.

Presideix la gran plana airejada
alterós el Montseny, d'un costat,
mentre a l'altra s'hi dreça sagrada
la bellesa del gran Montserrat.
Clavem fites d'entesa perícia
en defensa del nostre esperit
quin llevat, ben absent d'estultícia,
ens aplegui tots junts ben units,
que farà encara més catalana
eixa terra que no ha de morir,
que ha aguantat l'escomesa malsana
d'envestides volent-la occir
Endavant terra nostra estimada
endavant el Vallès solellat
i al bell mig el Mollet que treballa
enaltint el país venerat

J. Gambrós i Llorda

Abbeville 16-1-1980

Miratges

Ja no queden al meu poble
ni més vinyes ni raïms,
ja no tenen més els pobres
ni sarments ni més gotims.
Ni tampoc no s'espigola,
no hi ha terra per fer blat,
nostre terme ha quedat pobre
ens l'han pres... i s'ha acabat.
Jo voldria que al meu poble
hi hagués camps i molt de blat,
que existís la vinya noble
fent bon vi de qualitat.
Que tingués moltes vernedes
per què l'aire fos més sa;
que cap bosc no tingués cledes
on tot-hom pogués entrar.
Que hi haguessin fonts i mines
i que l'aigua anés a dolls,
que no ens doni el cel com primes
tempestats amb molts ~~solls~~ trontolls
Poder riure de vegades
reunits amb els amics;
en família fer fontades
esplaiant-nos grans i xics.

Bó que tots tinguéssim sempre
una poma per la sed
i la vida fós ben tendra
sens cabòries ni rosecs.
Que no sigui tan esquerpa
l'amistat entre la gent,
germanor i bon respecte
fan la vida més plaent.
Tan de bo que aquests miratges
transformant-se en realitat
esdevinguin uns bons gatges
aportant tranquilitat
i entre tots fer nostra terra
la més bella d'aquest món,
que la pàtria al cor s'aferra
quan l'amor és molt pregón.

Abbeville 25 de gener 1980 J. Ambròs i Lloreda

A pensar a portar de Mollet
Uns esmolls de cuina, per servir a taula
Grana de escarola rissada. Laxant salut.

Portar a Mollet
Els aixafa-sebes. — Anís que no es rova.
Habes de guisar

La 1ª de totes les coses a fer i telefonar a la Maria la Varda del 13.
A veure: la Rosita Cantera, el Joanet de ca la Vouta
Anar a veure a en Joan Company. — i el Joan Solé Tuna
Felicitar el 1r aniversari de l'Ivan el 7 d'agost. —
Veure a en Joan Company. —
Veure a en Martí i a en Cortina a Cardedeu.
~~Imperativament veure a la Mària Mària~~
Fer el més aviat possible: demanar permís reunió per arreglar la qüestió del bandera del Foment.
Veure a Jaume Sans i a Jaume Isern

El lledoner de can Lledó

~~Mentre al rec de desguàs hi jugaven~~
~~la mainada amb barquets de colors~~

Un gegant lledoner d'ombra blana
ombrejava el safareig d'en Lledó
que un estret regueró d'aigua clara
omplenava amb murmull de cançó
Fora poble, entre camps es trobava
ufanós sota el cel lliure i clar
i el serrat de muntanya envistava
que separa el Vallès de la mar.
Pels pedrissos i a terra escampava
al seu temps els lledons amb escreix;
generós lledoner que donava
bon fullam, bons lledons, bon recés.
Ja no hi ha lledoner fent bona ombra
ni safareig, regueró, ni pedris;
quan del jorn la claror ja penombra
ja no hi va la mainada amb llurs crits.

x x x x x x

A rentar sota l'ombra hi anaven
cada dona amb batent picador,
com més eren la veu més alçaven
tot fregant i picant amb bravor
les més joves entre elles parlaven
del jovent que els hi feia la cort,
xarols nuves a l'aire aixecaven
evocant bons saraus i aimadors

Mentre al rec de desguàs hi jugaven
La mainada amb barquets de colors

Mentre al rec la mainada jugaven
amb barquetes de tots els colors
que sovint aigua avall derivaven
fins a raure al torrent tot fangós
Ja no hi ha lledoner fent bona ombra
ni safareig, regueró, ni pedris,
pels ocells haurà estat un pesombre
al trobar llur palau derruït.

x x x x x

A l'hivern o en jornades dolentes
per molt temps es quedava tot sol
anyorant les converses ardentes
que les dones llançaven al vol.
De la gent coneixia la història
d'un per un i casal per casal;
lledoner de safareig, quina glòria!
tots els arbres no en saben igual.
Era el temps de gran camp i masia,
bona vinya i l'arbrat ben cuidat,
la gran urbs el sembrat no envaïa
i el paisatge era ben conservat.
Ja no hi ha lledoner fent bona ombra
ni safareig, regueró, ni pedris;
l'habitacle els donà un cop d'escombra
que per sempre els tragué del país

x x x x x x

El progrés, que amb destorbs no repara
fins el peu del gran arbre arribà
arrencant-lo i tapant l'aigua clara
per poder parets noves alçar.
Lledoner i gran safareig no existeixen
ja aquells camps són carrers ben poblats,
les muntanyes al lluny no apareixen
que les cases les han amagat.
Del ciment, que molt lloc agabella,
la natura ha pagat fort tribut
ja que l'home, com sempre trapella,
n'ha oblidat els benfets que ha rebut.
Ja no hi ha lledoner fent bona ombra
ni safareig, reguerò, ni pedrís;
carrers nous li cavaren la tomba
que el dugueren al foc i a l'oblit

J. Ambròs i Lloreda

Albeville 24 d'abril del 1972

Qui no ha vist . . .

Dedicat a la meva filla Francisqueta
i al meu fill Manel

Qui no ha vist les muntanyes nevades
rellüir al bell mig de la nit
sota el gel i la llana argentada
i la volta d'estels reflectir . . .
Qui no ha vist d'una gruta el miracle
de columnes de tronc torturat
i en el sostre uns penjolls d'espectacle
com si al roc hom l'hagués cisellat . . .
Qui no ha vist de la neu l'aigua clara
davallar pels fondals muntanyencs.
xaragalls cristallins que no paren
fins al mar que rapaç els la pren . . .
Qui no ha vist com el mar s'estavella
a cops d'ona en el brau roc forçut
amb va i vé coriaç que s'hi estella
sens parar, des de sempre tossut . . .
Qui no ha vist del cel blau una llenca
des del fons d'una gorja imponent
de rocam clivellat, però no es trenca
i al seu peu un riulet tot content . . .
Qui no ha vist l'aigua avall com s'estimba
per cascades saltant sens destorb-

Fent un iris de llum baix la timba
mentre el doll es capbussa en el gorg . . . .
Qui no ha vist el gavell de bellesa
que la cega natura ha creat
no ha gaudit de serenes tendreses
ni de pau dèu estar sadollat . . . .
Qui no ha vist, no ha sentit batzegades
en el cor quan de joia ha fremit.
Però qui ha vist vol reveure-ho vegades
satisfent l'esperit. Qui ho ha vist . . .

J. Ambròs i Lloreda

Abbeville 30 de maig 1973

El dia 20 de desembre del 1975 vaig rebre una postal de vots de bon Any Nou de l'amic Ponç Fabré amb uns versos d'afegitó que deien així:

"Escatàina la gallina
canta el gall
corre la fadrina
camí avall.
I va cantant
avui és Nadal!
troba al galant
i anem-los-hi al darrera
amb el flaviol sonant".

En l'anar a respondre dita postal, al rellegir els versos precedents m'han inspirat aquests altres

Creació

X Quan el gall fa la becaina
la gallina no escatàina,
quina pau al galliner!
Però, quan pinxo s'empolaina
i el seu sabre desembaina
i es demostra bon feiner,
tot de nou ella escatàina
es remou com una daina
i avalota el galliner.
Poc més tard, ai recaraina!
Torna el gall a la becaina
cercant l'ombra d'un joquer.
Com els joves per les noies
si les miren són afoies
i ho fan tot per encantar,
puix la vida és eixa joia:
ells superbs, elles la toia
d'una flor de bon flairar.
És la llei de la natura,
tot es mou dins la dretura
de constant evolució.
No hi ha dic per fer d'atura
tot és força i és fretura
de fecunda creació

(seguirà)

J. Ambròs i Lloreda

8-1-76.

I aquests altres versos:

Creació

x Quan el gall fa la becaina
la gallina no escataina,
regna pau al galliner,
però quan, pinxo, s'empolaina
deixant córrer la becaina
i vol fer el bon feiner
a llavors ella escataina
es remou com una daina
i esvalota el galliner:
Estarrufa el seu plumatge
nostre gall fent-li homenatge
envanit, presumidot,
i apropant-se a son ombratge
ella fa més d'un viatge
fent-li fer l'estaquirot.
Tot té fi i aquesta rauxa,
com que tot no pot ser Xauxa,
torna el gall al seu repòs.
Com els joves per les noies,
si les miren són cofoies
i ho fan tot per encantar,
que és la vella eterna història:
volten ells seguint la nòria
que la vida ens fa voltar

tot traient d'això gran joia:
ells superbs, elles la toia
d'una flor de bon flairar.
És la llei de la natura
que tot mou dins la fretura
de constant evolució;
tot és vell, però tot perdura
que el que és verd sempre madura
doncs no hi ha més solució.
No hi ha dic per fer d'atura,
tot és força i és dretura
de fecunda creació

J. Ambròs i Lloreda

Abbeville 20-2-78.

x L'oblit i l'engany

Diuen rics i poderosos
(tot mentint als temorosos)
que el bon Déu els ha ajudat;
més als pobres miserosos,
que són sempre els més nombrosos,
en l'oblit els ha deixat

J. Ambròs i Lloreda

Nadal del 1976

El clos de les roses

En el clos del meu jardi
bon perfum faran les roses,
als rosers del meu jardi
farà goig veure'ls florir

x x x x

Jo voldria tenir a muntanya
un vell mas envoltat d'un jardi
dins l'enclòs d'una gràcil muralla
de rosers de divers colorit.
Des de l'era empedrada amb llambordes
fent balcó cara al pla i vers el mar
veure l'ona potent com aborda
als mandrosos vaixells al solcar.
Jo voldria el vell mas de muntanya
per tenir ben a prop el cel blau
on l'ocell i la seva companya
lliures són fent el niu on els plau.
Agafats de la mà amb l'estimada
fruïriem del bosc tot trescant;
què hi pot fer que el camí fés marrada
si tindriem el temps per davant.
Quan la boira tèrrera enardida
per la vall arrossega el seu vel
des dels cims sembla mar enfurida
o tempesta pujant cap al cel.

Mentre el sol allà dalt sense noses
desfent boira i fonent bassiols
donaria bon viure a les roses
bo i entrant pels obacs corriols.
La bellesa de rústics paratges
lluny al mar un vaixell errabund
poesia latent de la imatge
dolç silenci del temps vagabund.
Sensacions que quedant ben recloses
dintre el nostre petit univers
en farien del clos de les roses
festa eterna de tot i no res.

x x x x x

En el clos del meu jardi
marciran també les roses;
nous rosers al meu jardi
tindran roses a florir

Abbeville 21-6-1970

J. Ambròs i Lloreda

Miratges

2ª versió

Ja no queden al meu poble
ni més vinyes ni raïms,
ja no tenen més els pobres
ni sarments ni més gotims.
Ni tampoc no s'espigola,
no hi ha terra per fer blat,
nostre terme ha quedat pobre
que ens l'han près... i s'ha acabat.
El ciment i terra cuita
del terreny s'ha apoderat
nostre vila ha quedat buida
d'objectius i voluntat.
Jo voldria que al meu poble
hi hagués camps i molt de blat,
que existís la vinya noble
fent bon vi de qualitat
Que tingués moltes vernedes
per què l'aire fós més sa,
que cap bosc no tingués cledes
i on tot-hom pogués entrar.
I ~~hi ha~~ a la vora, una riera
~~molt~~ bona ~~ben~~ sorrenca d'alè ~~aire~~ pur
~~tot passant-hi~~ que hi baixés ben ~~hi passés bon~~ riallera
l'aigua clara com l'atzur.
No mancant-hi fonts i mines
i que l'aigua anés a dolls
no donant el cel com primes
tempestats amb molts trontolls

Poder veure de vegades
reunits amb els amics,
en família fer fontades
esplaiant-nos grans i xics.
Bé que tots tinguessim sempre
una poma per la sed
i la vida fós ben tendra
sens calòries ni rosècs.
Que no sigui tan esquerpa
l'amistat entre la gent,
germanor i bon respecte
fan la vida més plaent.
Tan de bo que aquests miratges
transformant-se en realitat
esdevinguin uns bons gatges
aportant tranquilitat.
Que una terra sense fruita
sense un arbre ni un paller
si a reviure no s'afecta
~~com el pres, viu dins l'angúnia~~
mala peça té el teler
~~quan té enfront el carceller~~.
On no s'alça cap arbreda
ni s'hi sent perfum d'herbei
es pot dir que és terra freda
i d'escalf li cal remei
Cal que fem de nostra terra
la més bella d'aquest món
puix la pàtria al cor s'aferra
quan l'amor és molt pregon.

J. Ambròs i Lloreda

Abbeville 23-5-80.

A Aix-les-Bains del 8-6 al 29-6-80.

Escriure a en Guasch !
Escriure a en Bellprat.
15-6-80 X Escriure a cal Cordina.
Trobar quelcom pel Pere.
14-6 X Escriure a Mlle Rouault X
X 15-6-80 Escriure a la Josefina
X 15-6-80 Escriure a en Pere Fortuny
X Escriure a l'Enrique 14-6-80
X Tirar postals Sta Iolanda i X aniversari d'en Jordi Castells. Les dues 8-6-80

8-6-80 Enviat postal aniversari Jordi Castells.
Mme Rosset m'ha vingut a veure a la tarda

9-6-80
He passat la visita amb l'intern: el mateix tractament de sempre

10-6-80. Ahir cap a la fi de la tarda em vingué a veure Mme Asselot que fa 9 setmanes que han operat (a Aix) d'un colze i està encara en reeducació i cura en Reina Hortense.- Avui a les 8 del matí he tingut una hemorràgia al nas; Mlle Carette m'ha tamponat, però el Dr Evrard que m'havia de visitar s'ha interessat molt per aquest contratemps i fins i tot ha vingut a la cambra a visitar-me. Al matí a les 10 tenia 19 de tensió i ha dit que si a l'hora d'anar a la ~~cura~~ cura estava igual que ho deixés córrer, però com que ja estava a 18 hi he anat. He pres dos llibres de la biblioteca "Le front dans les nuages" de Henri Troyat: "Le mendiant de Jerusalem" de Elie Wiesel.

11-6-80
Rebut carta de la mama. Que va fer un bon viatge de retorn a casa; Que el dilluns va telefonar a la Josefina i que aquesta li va dir que està més bé de l'Emma i que quan jo hi arrivé es posarà millor i poca cosa més

diu en la carta.

Avui he tornat a sagnar del nas dues vegades. A 3 de la tarda m'han tornat a prendre la tensió i tenia 1
El Dr Evrard m'ha dit que em portarien en consulta
el que he cregut que volia dir que un otorino em veuria i
pot-ser faria una cauterització. Això em molesta mol
i no sé si podré continuar la cura mentre això no esti
resolt.

12-6-80. Escrit a casa. Enviant una postal de bona f
a la Iolanda: Dient en la carta que tot va bé, que faig la
mateixa cura de sempre, que el meu metge es diu Evrard
que n'estic molt content: Que he vist la Giselle i Mme Asse
lot em vé a veure cada dia a les 8 del vespre: Que he vist
Mme Rosset que vingué a veure'm a l'hospital on ella
treballa a l'antiga casa seva. Tinc un bon veí de camb
a les 10 del matí m'han pres la tensió i tenia 20. A la
tarda tenia 19 i no he anat al tractament de les termes. E
metge m'ha vingut a veure (el Dr Evrard) i m'ha dit
que avui el vespre començaré un tractament per abaixar la ten
sió, que m'ha posat al règim sense sal i que dimarts pa
rè una consultació (no sé si serà a l'hospital d'Aix) per
cauteritzar-me el nas. El tractament es tracta d'un c
primit que s'en diu "Catapressan" clonidine? (clonidine comprimés
150 mg) He passat tot el dia estirat al llit

13-6-80. Ahir el vespre com cada dia em vingué a
veure Mme Asselot. Tot parlant m'ha dit que anit f

seu marit van arribar a Rouen i com que d'aquesta població a Abbeville no és tan lluny que això pot-ser ens vindrien a veure. Jo li he dit que ens faria plaer i li he donat la targeta amb l'adreça. A Mme Anslot l'han operada del colze i té molt treball a fer-lo funcionar; em sembla que no el doblegarà mai més. Avui a les 5,30 de la matinada m'han vingut a prendre la tensió: 14,9. Es veu que la pastilla que em donaren ahir vespre ha fet el seu efecte. Encara porto un tampon al nas. A dos quarts de deu després d'haver fet la cura m'han tornat a prendre la tensió: 16.

Rebut carta de la nena amb una postal de la festa dels pares: Diu que el dia 11 va ploure molt i molt fort i que quan la terra serà més seca cavarà. Que el Jordi Castells ahir va telefonar per saber com ha anat el meu viatge a Aix. Que la Sra Maria anirà a València a fi del mes.- Que la Iolanda està tranquila i contenta de saber que se li acaba l'escola; que ha tingut les notes del trimestre: 12,94. i està aceptada per l'any vinent en espanyol i anglès reforçat.- Que la C.B.G.P. ha enviat 360 francs per les vacances. Records a Mme Rosset.

Escrit a Mlle Rouault. Que per aci Aix tot és igual de monòton, que no he trobat cap amic i que anyoro que no estigui aquí; a veure si tindré sort amb amb l'appel que varen fer a Cochin.- Que el meu metge ja no és el Dr Rozier que ha pres el retir de l'hospital i que el meu metge és un jove que es diu Borand que m'ha agradat, però el gran patró és el Dr Graber.- Que ja em suposo que deu estar neguitosa de no poder fer la cura, són les consignes governamentals i podrà venir el dia que la S.S. no vulgui donar acord. Que amb la Iolanda ja estem esperant el dia que partirem cap

a Barcelona: 12 de juliol.- Jo crec que aviat ja no podré fer gaires viatges més.

14-6-80. La tensió a dos quarts de nou del matí: 15,8.- Escrit i enviat una postal a cal Enrique. Que estic esperant que el temps vagi depressa i que aquí ni fa bo ni fa dolent, però fa calor, pesat. Que per aquí tot es passa igual que sempre. Que tinc un metge nou que es diu Borand i que n'estic content. Que no he escrit una carta per què no tinc gaires ganes d'escriure ja que em trobo cansat. Al vespre ja m'hi tret el tap de cotó fluix que portava al nas. Per ara no sagna més.

15-6-80. Escrit a la nena donant-li les gràcies per la postal de la Festa dels Pares que m'ha enviat.- En la carta dic que vaig arribar aquí molt cansat i que he tardat en recuperar. El diumenge d'arribar no vaig poder dormir en tot el dia després de no haver dormit gens durant la nit.- Felicitant a la Iolanda per la seva mitjana de 12,94.- Bé pels 360,00 f. que m'ha enviat la C.B.G.P.- Estic content que en Jordi Castells hagi telefonat per saber com anà el viatge a Aix. Explicant les tribulacions de Mme Asselot que es va deixar operar el colze, ara no el pot doblegar.- Que ara escriuré una postal a la Josefina i una a cal Codina per què no estiguin gelosos.

Enviat postal a la Josefina i en Miquel: Desitjant que estiguin millor i dient que la nena ja em va dir que li havia telefonat. Dintre unes tres setmanes ja ens veurem.

Enviat una postal a l'Emili Codina: Saludant-los des de aquest país tan bonic. I fins el 13 de juliol.

Enviat una postal a en Pere Fortuny. Saludant-los des d'aquest país tan bonic i dient-los que espero retrobar-los el dia 13 de juliol. X biliar molt poc fort.

16-6-80. Avui al matí després de la cura (dutxa la col i fang) la meva tensió està a 15,0 a les 9 del matí. Continuo prenent cada dia al vespre un comprimit de "Catapressan" clonidine. Comprimé a 150 mg.

Docteur Digne 17-6-80. A dos quarts de 10 del matí l'ambulància de l'Hospital d'Aix m'ha portat a dit lloc per veure al Dr ~~[illegible]~~ Digne Digne otorinolaringologista que m'ha visitat el nas i m'ha arrencat les crostes i m'hi ha posat un suc que jo crec que era oide. — A les 2 de la tarda he anat a passar unes radios de les espatlles.

Escrit a en Guasch dient-li que si quan arribo a casa el 29 del mes corrent no estic massa cansat escriuré l'article pel número que apareixerà pel setembre. No sé si ja ha arribat a casa el que m'havia dit que apareixeria pel juny. Com que no sé què s'ha passat durant aquest mes a casa nostra vull tocar el tema del monument fantasma que Catalunya deu a Guimerà després de tenir els diners recollits des de l'any 1925 (si no m'erro de data). La postal que li envio hi ha l'arc Campanus d'Aix-les-Bains que s'assembla molt a el de Berà de prop del seu poble..

Mme Rosset m'ha vingut a veure per dir-me que de-

mà no em pot rebre amb Mme Asselot per què la seva ne
na que està a l'Hospital de Chambery ella la fa d'anar a
veure i que la podríem anar a veure en els apartaments. M R
dit que digui a la nena que quan arribarà a les 5.30 del di
29 que la vagi a veure a casa seva.

18-6-80, Continuo a prendre "Catapressan". Ten-
sió avui a les 9 del matí: 15,0.
Rebut carta de la nena. Que a Albertville hi fa molt m
temps (aquí també) i que no ha pogut fer res a l'hort per qu
sempre plou. Records per Mme Asselot i Mme Rosset: Que el Ce
o no pot fer res al garatge per què l'aigua de les pluges li malm
Que varen anar a cal Enrique el diumenge. Li va donar plantes
per repicar cosa que no pot fer perquè plou. També li va donar madu
res. Que la meitat dels geranis són florits, com els rosers però tot e
fa malbé amb la pluja. Records de cal Enrique. Que tinc d'escriure
al Marcel. La Yolanda em regracia la postal que li vaig enviar.
— Rebut carta de l'Hermine, Dient que li sap greu de no haver-m
pogut veure. Que ella té obstacles amb la columna vertebral, que e
té convocada a R.H. pel 8 de juliol, la Suzanne pel 16, Mme M
lot pel 23 i el Mendikat pel 7 i que podran trobar-se junts. Que M
Montfaucon m'envia records. Que sap que Mme Rosset treballa e
l'antiga casa seva i que sap que tenen feina.—

Escrit a la nena responent a la carta que he rebut avui. Que
bé he tingut la tensió molt alta ara estic molt bé: avui 15. Qu
també fa mal temps. Que Mme Roset té feina amb la seva jo
que està a Chambery que l'han tingut d'operar de l'apendiç i no
pogut anar a casa seva, però m'ha dit que quan tu em vinguis a

cercar en arribant el dia 29 en el tren de les 5.30 que vagis a casa seva que estarà contenta de veure't. – Que avui aniré a buscar postals i n'enviaré una al Marcel i una altra a en Jordi Castells. – Que he rebut carta de l'Hermine i que té d'estar a R. H. el 8 de juliol. Que no s'en faci per l'hort què hi farem. –

El Dr Evrard m'ha vingut a veure a la cambra per demanar-me què m'havia fet l'otorino ahir quan em va visitar i si m'havia donat un paper. Jo li he explicat que m'havia arrencat les crostes de la ferida de dintre el nas i que l'havia sucat amb òxide i que no em digué res enterament, ni m'ha donat cap paper. El Dr Evrard se m'ha estranyat però no ha dit res. Cap més altre metge de l'hospital no m'havia vingut a veure. – Enviat una postal al Marcel dient-li que tot va bé i que m'excusi de no haver escrit abans: no m'he trobat massa bé de la tensió. Amb la Mme Anelot hem anat al poble i ho he aprofitat per veure què podria portar al Pere. Hem sembla que aniria bé un plat de fusta esculturat per penjar a la paret. X 10' Mentre hi érem m'ha vingut això i he tingut de deixar córrer l'anar a prendre un xocolata allà prop del Campanus. – Mme Rosset ha vingut a tornar el paraigua mentre érem fora amb Mme Anelot i ha deixat dit que demà anem a l'anexe per veure-la a la tarda.

19-6-80. Enviat una postal al Jordi Castells donant-li les gràcies per haver telefonat per saber com havia anat el viatge. Que estic cansat i ja espero tornar a casa. Que ja sé que la seva mare se'n va a València a fi de mes: Bon viatge. – Que quan seré a Mollet ja els enviaré noves meves un dia o altre.

Hem anat a veure Mme Rosset al restaurant. M'ha dit que la nena vagi a casa seva en arribant i que elles dues pujaran cap aquí dalt i que després que la maleta serà feta que podem anar al restaurant a esmorzar que ella ens el servirà. – Després per primera vegada he anat al parc amb Mme Anelot.

20-6-80. X 30' molt fort: M'ha picat a tres quarts de sis del matí anant a la ~~cura~~ l'he feta: He tornat a la cambra que eren dos quarts de set i el bony era molt gros; ja desesperava de veure'l fondre's, però vaja, a les set ja li tenia el peu al coll. – Tensió avui a les 10 del ~~del~~ matí: 15,0. Sortit a les 3 de la tarda amb Mme Anelot per anar ella al banc a cercar diners. Després hem anat al "Campanus" a prendre un xocolata i a quarts de cinc ja estàvem de retorn a l'hospital.

21-6-80

Rebut carta de l'Enrique responent a la meva. Els planys de costum, que hi ha forces coses al seu hort, maduixes, faves, etc i que ell va fent la videta de sempre. – La nit darrera he tingut feina per adormir-me; veritablement sembla que em persegueixi la mala sombra. – M. et Mme Anelot s'han vingut a acomiadar, se'n van ara mateix cap a Dijon (les 10.30). Ella encara està baixa de tensió: 10,0. L'infermera m'ha donat una cosa per vaporitzar-me el nas (de la part del metge)

22-6-80. Escrit a casa. – Que diumenge passat vaig escriure i que dimecres al rebre una carta del 16 vaig tornar a escriure i que no he rebut resposta a aquestes dues cartes; jo crec que és degut a les vagues setmanals de funcionaris. – Dient-li que Mme Rosset li demana que vagi a casa seva quan arribarà diumenge a les 5.30 del matí i pujaran totes dues cap a l'hospital i quan hauré fet la maleta anirem a esmorzar al seu restaurant.- Mme Cosselet s'en va anar ahir el matí, el seu marit la va venir a cercar.- Vinguen les vacances de la Iolanda.- Demà s'en va el meu veí de llit M. Guegnon; ens hem entès molt bé.- Que aquestes dones m'han parlat molt del Jordi, jo no he dit res del que passa i he dit que treballa a la C.O.F.A.C.E.- Que ahir vaig rebre carta de l'Enrique.- Que no oblidi de portar les places llogades pel tren.- Que fa mal temps i fred.- Que si la seva carta arriba enllà de la setmana ja no respondré.- Que m'han passat radios de les dues espatlles, i que estic content del Dr. Evrard que és un adjunt del Dr Graber.-

La nena ha telefonat per saber com estic: Diu que va rebre la carta que vaig enviar diumenge passat i que hi ha una carta en camí: Que allà hi fa molt mal temps però el Cisco encara ha tingut temps de pintar la façana de darrera: Ha demanat si el plat de fusta esculturat no és pas de plàstic. (Caldrà que jo vegi això). En fi que tot va bé i que diumenge quan arribaré ja aniré cap a casa Mme Rosset: Que la Iolanda està encantada que l'escola sigui acabada per ara i està esperant anar a Mollet.

Molt interessant

Aquesta tarda he anat al Parc. A Aix-les-Bains feien una festa folk-lòrica i han passat un grup que portaven la seva bandera amb les quatre barres. Jo he preguntat a un dels acompanyants d'on era dit grup i m'ha respost que eren de Cavaillon; li he fet observar que la bandera que portaven era la de Catalunya i li he preguntat si també era la del seu país i m'ha

respost afirmativament tot dient-me: “és la de la Provença” com volguent dir “doncs quina voldries que sigués.” Així doncs tota la Provença té la bandera catalana.

23-6-80. Avui s'en va el meu veí de cambra M. Guegnon. Tan bé que ens avenien tots dos.

Rebut carta de la nena amb una felicitació de St Joan. La Iolanda també m'en envia una feta d'ella, molt ben feta. Diu que allà hi plou sempre (no diferèix gens d'aquí): no sap com fer-ho per sembrar les escaroles, com tampoc el Cisco no sap si podrà pintar la façana. Que recordi d'anar a la S.S. a cobrar els viatges.

Anat a comprar un plat de fusta esculturat per regalar al Pere.- Avui ha plogut tot el matí. Ha fet fred; m'he tingut de posar el jersey gruixut.

24-6-80. M'han fet anar a pesar-me: 54 quilos 200 g.- Rebut carta de la Marta dient que han rebut la meva postal i m'en dóna les gràcies doncs així saben com es passa la meva cura. Em felicita el meu Sant en nom de tots ells. Que els fa un temps insuportable. I fins diumenge vinent que ens tornarem a trobar tots a casa seva.-

A les dues de la tarda he passat la visita de sortida pel Dr Graber. M'ha ben visitat, m'ha dit que faré bé de no deixar-me operar els genolls; m'ha visitat les espatlles i ha notat que l'esquerra està ben tocada, més que la dreta; i ha fet escriure la carta al Dr Beze, una carta molt llarga.— Escrit una carta per la nena dient-li que vaig rebre la seva carta felicitant el meu sant, com així la de la Iolanda; que avui he rebut carta de la Marta felicitant-me; que ja he passat la visita de sortida de l'hospital; que sempre plou; que per ara ja no escriuré més; que si no es pot fer res, a l'hort paciència i que tot va bé; que mentre escric m'arriba un veí de llit que sembla simpàtic; que ja he comprat el plat de fusta treballat però no és escultura sinó de serradura emmotllat com, per exemple, les figurines d'"ivoirine", però sembla fusta de debò i em sembla que a cal Pere els agradarà. Res més.–

25-6-80.– La nit passada tot hi haver près el comprimit de "Mepronizine" no podia dormir de cap manera. A prop de les 12 de la nit he sonat el timbre de la infermera i aquesta m'ha dit que estava "angoissé" i m'ha donat una pastilleta amb la que m'he pogut adormir. Avui ho he dit a la Giselle Deplante i ella ho ha dit a Mlle Carette i aquesta m'ha fet avisar a l'infermera ~~en havent sopat~~ abans de sopar i m'ha donat una "gelule" de "Tranxene" 5, que diu que em decontractarà o em calmarà, s'ha de prendre menjant el sopar.

26-6-80.– He dormit molt i molt bé a la nit, de les 9 del vespre fins a les 5 del matí.– Mlle Carette m'ha près la tensió a les 11 del matí: 14.0.– Quina manera de ploure aquesta tarda! Llamps, trons, aigua, pedra! Això ha estat un aiguat! I ha durat hores! La gent del país diuen que no havien vist mai això. Avui no hem tingut aigua calenta en tot el dia, hi ha una panne no sé on. Amb això, adeu cafè.

27-6-80.– Rebut carta de la nena. Si tot va bé serà la seva darrera carta. Que allà hi plou com no hi havia plogut mai (com aquí) i no pot sembrar de cap manera les escaroles.– Que en Josep Galobar les va telefonar per desitjar-me un bon dia del meu sant; que ell de tant en tant encara es sent del mal al costat. Estant tots bé però la Maria Gil té els inconvenients de salut que tenim tots a la nostra edat. També va parlar del viatge que varen fer a Mathausen.– Que ja té el llibre que va encarregar pel Mayol i pel Pons, però com que només en varen portar un en va haver d'encarregar un altre.– Que arribarà a l'hospital diumenge a dos quarts de set del matí i com que li sembla que tindrà la maleta feta a les 7 encara podrem anar a esmorzar al restaurant a la pensió del davant.– Que les roses Queen Elizabet ja estan florides en despit del mal temps que fa.– I que ja ha près bona nota del que li vaig dir del "trou" de memòria que vaig tenir al donar el nom de l'Aurora.– A les Thermes han començat una vaga perquè el govern vol treure els massatgistes, els monitors de reeducació, etc i només quedarà l'aigua per ruixar-se la gent ella mateixa; doncs avui he tingut aigua però no massatge. Em sembla que he tallat just per anar-me'n.– A la tarda he anat a la S. a cobrar els viatges meus i de la nena. M'han donat 1056,60 f. que corresponen a 288.00 del meu viatge i 384, dues vegades pels viatges de la nena per acompanyar-me.

A parlar amb el Cochina. Assumpte Bander.– Rendez-vous amb el Martí Pons per saber data fundació F. de la S., sòcis fundadors, presidents i secretaris, aplecs, etc; saber quan puc disposar del dia de tornar a casa, etc

Parlar de l'anada de la Iolanda a Terrassa. 780 70 71

A Mollet

13-7-80 Arribada a Barcelona meva i de la Iolanda esperant-nos la família Codina al complet la família Serrano-Fortuny i el Pere. - Dinat tota la família Serrano-Fortuny al complet (total tres famílies). Ha vingut la Teresa Ros a veure'm també ha estat a l'estació i a cal Serrano la Margarida i el Josep. -

---

~~Anat~~ 15-7-80. Anat a veure al Josep Bruna i l'amiga Salatés. Anat a veure a la Rosa Rafols que té el seu pare (el Rossendo) molt malalt a l'Hospital de St Pau. (No saben pas si se'n sortirà). He anat a veure a en Ton Sunyé que l'he trobat molt demacrat de malalt que ha estat. He vist a casa seva de la seva filla al Joan Surgas amb qui hem quedat que aniré un dia a Martorelles: Vist al Joan Climent. - Anat a Barcelona a assistir a una reunió de la Associació pro Immolats per la Llibertat a Catalunya presentat per una carta d'en Sanchez de M. i M. tal que en faci article el més aviat possible.

Festa muntanyenca

x Pels camins ~~tan~~ poc fressats de muntanya
entre rocs i el boscam ple d'olors
vius fadrins, masovers i quitxalla
van a missa de festa major.
Al tornar tot corrent prop dels cingles
i brincant tot semblant esquirols
els menuts, els fadrins i fadrines
fan tabola seguint corriols.
Tots a taula, que espera parada
que li facin honor i afalac,
que és de bona minestra ~~parada~~ omplenada
i el convit, de bons plats, serà llarg.
És la festa, que en el mas tot capgira,
bona flaire i tovalles de nou,
l'olla gran ~~com si estés dins~~ completa amb la xica,
tot-hom parla fent gran enrenou.
Pins i alzines en són testimonis
d'eixa joia de tan bell esclat;
els ocells aixerits com dimonis
de bells cants fan concert exaltat.
Resta el mas ben desert a la tarda
sols el gos resta allà per lladrar,
nois i noies les galtes rosades
van a festa, que volen ballar.

(segueix a la plana
següent.

Llença amunt el seu cant la ~~tenora~~ sardana,
l'era torca serveix d'~~envelat~~ encerat,
cap més festa no hi ha tant~~a~~ galana
ja que el cel n'és el ric envelat.
Riolera la lluna contempla
el col·loqui dels enamorats:
"nostra casa serà com un temple,
vostre amor serà un ferm baluard".
Ja la nit és de lluny avançada
i s'amaga l'estel fent l'ullet.
Apa nois, la darrera ballada,
cap a casa que l'aire és fresquet.
Vell color de roc vell de muntanya,
al pendent sempre el mas incrustat;
ja no és festa i repren la maçalla,
la destral i la rella el combat.

M. Ambròs i Lloreda

(Estrenada en l'Homenatge a en Suñé

Bell Mollet (1)

De can Prat a Torre Blanca
costa amunt, de peus al pla,
una vila hi creix ufana
feinejant sense parar.
L'encimbella la corona
d'uns vinyats de pàmpols verds,
un riu manso l'acarona
i la bressa el gai Vallès.
De Montalegre el sol que torna
va a la Mola on trist es perd.
Vila clara acollidora
hom hi va per tots camins,
franca, oferta i generosa
sense fites ni confins.
Veu la mina de can Magre,
d'aigua clara, de bon doll,
bells amors entre berenades
vora el bosc, l'herba i fonoll.
Nits d'estiu al verd Torrent
dels banals, jones i canyota
canta el gall impertinent
baladreja la granota.
Té el somriure de les noies
un bon dring de picarol
prometent llavis de joia
com un sol de juliol.

Blancs carrers, places gemades.
vell pedrís del campanar
el qui et volta una vegada
sempre més t'ha d'estimar.
Poble culte, d'enteresa
d'homes plens de voluntat
que teixeixen amb fermesa
bon present, millor demà.

x x x x x x x x x

Planes fèrtils i germanes
de l'Estany al Lladoner,
l'una fèrtil, l'altra calma
ets Mollet flor i verger.

J. Ambrós i Lloreda

abbeville 30-3-1968.

(1)
Aquesta poesia està dedicada a les persones que nasqueren abans de l'any 35 i que recorden aquell Mollet del Vallès calma, espiritual i patriòtic a l'ensems que tot petit, de 7000 habitants, que es trobava tant lluny de l'actual amb 40.000 persones que hi resideixen.

(per sardana).

3

Aigua avall

La neu fosa en degotall
fila avall per l'espadat
juguejant va al xaragall
sota mates i el brossat.
Salta, brinca, borbollent
tot cercant el rieral
car vol veure el sol lluent,
el cel ample i el sorral
Terra avall
fonts i mines brollaran,
aigua avall
camps i planes regaran.
Arriba al pla i dormisqueja
pels racons tot fent mirall
al sol grogós que el caldeja
i al pollancre amb fort brancall.
Com una àuriga esvalotada
en jorns irats de tempestat
baixen aigües enllotades
i troncs d'arbre esbatanats
Quan borrasques ja calmades
torna a vora el seu crestall
reneix la sorra daurada
i llueix el pedruscall

(segueix →

Els infants hi xipollegen,
els grans hi cerquen repòs,
les vernedes hi verdegen
i els ocells hi fan son clos.
Vell rieral de la terra
dolç i clar com el cristall
omples l'àmbit de fermesa
fins al mar al cap d'avall.
Terraç avinàs endavant
no torçant mai de camí
l'exemple a l'home donant
del quefer de l'esperit.
Terra avall
dèus eternes van brollant.
Aigua avall
camps i planes fecundant

J. Ambròs i Lloreda

Pont-Rémy 11-2-1967

El Cim de les Agudes.

X N'és el Cim de les Agudes
cara al pla i fitant la mar
un gegant en les altures
un colós de roquissar.
El vent hi bat nit i dia
molt sovint hi cau el llamp.
més ell ~~és~~ sempre ~~és~~ fem vigia.
d'un brau poble noble i gran.
I com blanca caputxeta
l'hivern de neu li guarneix
és ~~com~~ randa molt fineta
que l'embelleix.
El sol ben fort l'assolella
quan el bon temps ha arribat.
el cim pren color i grandesa,
rojor que el sol li ha donat.
Allí un hom se sent més home
de llibertat sent neguit,
la vida sembla més bona
ja que un hom sent l'infinit
Nostra gran raça valenta
a semblança del cimal
amb fermesa ella n'és sempre
nissaga que no mor mai.

segueix →

Dalt del cim de les Agudes
eterna cançó s'oeix
del vent que amb sa força bufa
fent són goi triomfal fresseig.
La cançó és com la besada
que la terra li ha donat
de la forja o de l'arada,
de l'amor i llibertat

J. Ambròs i Lloreda

Mollet. Novembre 1934.

x L'oblit i l'engany

Diuen rics i poderosos,
tot mentint als temorosos,
que el bon Déu els ha ajudat;
mes els pobres miserosos,
que són sempre els més nombrosos,
en l'oblit els ha deixat

J. Ambròs i Lloreda

alberville. Nadal del 1976.

Salut a Mallorca

(Himne)

x Mallorca
terra galana voltada de mar
Mallorca
illa daurada bonica com cap.
La costa sempre ben brava
oberta a tots vents
la mar bé prou s'hi esbrava-
punyint-la a tot temps.
Salut país d'homes il-lustres
immortals de l'intel-lecte;
salut capvespres rogencs
roig color ~~roig~~ com sang encesa.
Dels ametllers la florida
n'és bella catifa
tot és amor, tot és vida,
sentor de tarongina.
Salut illa daurada
vells molins batent al vent;
salut terra ~~oberta~~ coberta de flor,
belles nines i jovent.
Mallorca
terra galana voltada de mar.
Mallorca
illa daurada bonica com cap.

J. Ambròs i Lloreda

Mollet. Maig del 1936

D'aquesta poesia en Antoni Iuné n'ha fet una cançó per a Coral amb diverses estrofes que ha escollit.

El mas de l'esperança

En el mas de l'esperança
nostra parla hi viu bonança
i s'honoren costums vells;
cada mas és l'esperança
d'un gresol de deslliurança
d'esperit sempre novell

× × × × × × ×

El portal mirant migdia,
dins la cuina el gran escó,
com tot mas que bé s'estima
al celler entre altres tines
rau la bota del racó.
Tant el vi de la boteta
ranci, d'anys agombolats,
com l'escó de fusta entenca
i el portal de pedra gresa
tot denota voluntat.
El pagès porta aferrada
dintre el pit l'exaltació;
cada planta arrenglerada,
cada solc de la llaurada
copnenent-lo de passió.

No consent petjes foranes
d'aliena intromissió;
respectant terres germanes
ell en canvi sols demana
una justa comprensió.
En el mas de l'esperança
s'hi rendeix sempre servança
al verb nostre tan preuat;
que en el mas de l'esperança
l'esperit ric de gaubança
s'hi transforma en voluntat.

× × × × × × × ×

En el mas sempre perdura
vell deler de llibertat,
que el contacte amb la natura
manté l'ànima més pura
i l'amor més concentrat.
Car, aquesta terra dura
que amb afany cal arrencar).
li forneix rica fretura i un anhel ple de dretura
d'incitant fidelitat.
Sigui gent de valls planeres
o del bosc i terra amunt
és gent franca, gent austera,
creu la vila sornaguera
nafiant-s'en com del fum.

(segueix →

No li vagin amb fal-leres
innovades allà el llunys,
tem que essent-ne forasteres
li malmetin les tresqueres
que ell vol lliures com la llum.
En el mas de l'esperança
la tempesta no hi abranda
entorpint pairal destí,
que en el mas de l'esperança
negra boira prompte es cansa,
l'esperit fent bon camí.

x x x x x x x

Si la pàtria en mala anyada
resta corba pels fardells
que suporta afeixugada
mig tolida i enfebrada
sense escalf i escàs mantell,
queda encara una fillada
protegint-la en masos vells;
camperols, gent assenyada
que l'han sempre aixoplugada
grat el gest, senzill i bell.
Heretà d'aquells remences
que lluitaren amb braó
combatent la gran ofensa
d'un mal viure sens defensa
d'esclavatge i sumissió.

No l'ablanen les promeses
predicant-li abdicacio,
ni l'ablanen les destreses
de l'escarni amb mil fadeses
menyscabant la tradició.
En el mas de l'esperança
nostra pàtria hi té una estança
genitora de fills cars;
que en el mas de l'esperança
en moments de malaurança
bon suport li han donat.

x x x x x x x x

D'homes nats en mig l'eufòria
d'aquest camp esplendorós
quantes pàgines de glòria
inscrigué la nostra història
d'un esclat esplendorós!
Els nodrí la forta saba
d'eixa terra tan ardent
que escampant bona sembrada
collí esplets de gran volada
d'intel-lecta llum ingent,
Mentre aquests masos s'aguantin
fent l'anella agermanats,
mentre els pagesos treballin
i les terres no decaiguin
l'esperit no decaurà.

(segueix →

bar, és fet ~~d'aquesta~~ de bona gleva,
fet del solc que l'ha conrat,
fet del grà sembrat a terra,
fet del solc deixant-la ferma
fet d'amor crescut, innat.
En el mas de l'esperança
la nissaga hi sent frissança
d'immanent fidelitat.
Glòria als masos d'esperança
que empenyent de sa puixança
Catalunya han enlairat

J. Ambròs i Lloreda

Abbeville 21-6-68.

Planys.

1 Com olímpic solitari
un pi bell i alterós
davant el mar mil·lenari
s'alça com un colós.
amb un gest graciós ens conta
d'amors que ha cobricel·lat,
planys d'emigrat que s'anyora,
nits de forta tempestat.
Corrandes enamorades
fortes, joves i amb gran vigor

li canten belles tonades
de festeig i d'amor:
« El pit ferm i amb gran braor
t'oferim terra nostrada,
que ets sobirana en amor
i d'encís engalanada ».
I enllà les fermes onades
fent el seu etern fistó
en queden com enjoiades
amb l'eco de la cançó
a l'acabar-se ~~x~~ a la posta
el raig de sol cap al tard
amb xiscladissa ben forta
els ocells cerquen ~~empar~~ empar
I fer-li d'alfombra
verdejant fent contrast,
blavina de molsa
colorit forestar.
Mentre el pi prop la mar salabrosa
sent tots moments la cançó
del vent que topa amb les ones
fent remor d'un petó

J. Ambròs i Lloreda

Mollet del Vallès ~~primavera~~
del 1934. dos de febrer

Sota el cel del Vallès

Montserrat i els Puteus abastaren
del zènit lluent el més bell estel,
d'encatifat a llurs peus el posaren
d'edènic verger, del Vallès fent un cel.
De viles a pobles les campanes al vol
lloaren la gesta fins a l'infinit,
de cimes a plana els ocells en revolt
cantaren de festa de dia i de nit:
"Oh jardí tot envoltat de serralades
de comes i plana tot enfistonat
cimals com gegants et fan bona guarda
Montserrat i Montseny et donen esclat".
Repolejant dolçament la muntanya
conta el Besòs que era estany, però un tità
amb llesta destral el fort dic entalla
i des d'aquell jorn és viarany i gran pla.
Planes per on entra la gràcil gavina,
la brisa marina les bressa calmosa
ben endintre del mar la vela l'ovira
engelosida de veure que és tan ufanosa.
La vida és intensa en eixa contrada,
l'amor hi és innat per ben germinar,
que el solc és pregon i bona la grana
i cap maltempsada podrà exterminar:
anem-hi germans a terra tan brava,
anem-hi companys a dar-nos la mà

que l'abraç fraternal farà nova saba,
que és poble que estima i sap estimar
Unida a les fraternes contrades
pel mateix vincle d'esperit català
és terra que canta, que viu i treballa,
del Vallès sota el cel que bé s'hi està.

J. Ambròs i Lloreda

Pont-Rény 11 de Setembre
del 1966

2ª versió.

Sota el cel del Vallès

El Montserrat i els Puteus
un bell estel n'abastaren
d'encatifat estès a llurs peus d'estesa catifa a llurs peus
en ric jardí transformaren.
Les campanes llançades al vol *
dringaren lloant-ne la gesta
i tots els ocells en revolt
cantaren de goig i de festa
Cants pel Vallès que teixia
d'altures voltat fent-li fistó;
contrada d'on creixeria
el lema d'avenç com agulló.
Del mar la blanca gavina
~~vé amb la~~ brisa matinera
hi entra amb

(segueix →

que plana endins s'encamina
vers la coma vinyatera,
L'amor en eixa contrada
és intens per ben germinar,
pregon el solc, bona la grana
que sempre floreix i florirà.
Ah bonics matins vallesans
brillants com un sou polit
capvesprada de posta exaltant;
bell és el dia, bella la nit.
Anem a terra tan brava
anem hi ~~tots~~ donant-nos la mà
farem de l'amor nova saba,
poble que estima sap estimar.
De Montalegre fins al Montseny,
del Corredor al bell Montserrat
sota ~~el gai cel del Vallès~~ el Vallès terra de seny
com hi fa bo, que bé s'hi està

J. Ambròs i Lloreda

Pont-Rémy 11 octubre 1966

El gall del campanar

Els vells del poble en posaren
un pollastre al campanar
ben segurs que endevinaven
que ens havia d'honorar.
Presumit, de posat noble,
cresta altiva, bec alçat,
vigilant és a tot-hora
dels bons vents o mals embats.
De sol a sol és penell que lluqueja
escrutant monts i planes ben enllà
somrient sempre ha dit mentre basqueja
amunt els cors que el bon temps ja revindrà.

De ferro vil el forjaren
dones son cors d'or cisellat,
si febleses l'acaparen
ben corrent l'han de pintar
Orgullós res no l'astora
ni té por dels rats pinyats,
de les campanes tremola
car sovint el fan vibrar.
Contemplant infants jugar i riure
vells i joves treballant pel demà
ell sempre ha dit amb gai somriure
amunt els cors que el bon temps no pot tardar

(segueix →

El gal del campanar

A les fortes ponentades
plantant cara despitat
i més amb fresques garbinades
hi fa un son allargassat.
Commogut està de pena
quan en plou bots i barrals
que podreixen blats a terra
si no hi ha el temps per entra'ls.
L'ull atent al mal núvol que l'envolta
com negre esparver que passa enquimerat
el gall entona el cant que al cel s'envola
amunt els cors que el bon temps ja tornarà.

Ell ha vist mares i nores
portar fills a batejar,
dols amb molta gent que plora
i nuvis prendre's la mà
Si tot no és mai cosa dolça
el gall està confiat
que a sota de tota escorça
s'hi troben ~~bons~~ cors ben girbats.
Al cim del campanar del meu poble
forta arrel al nostre gall li ~~po~~ van posar
coll alçat sembla dir de veu forta
amunt els cors, que el bon temps no pot tardar

J. Ambròs i Lloreda

Pont-Rémy 3-3-67.

Aquells pinetons. (Els pinetons)

Decorant-ne la vall riallera
emergeixen uns pins, pinetons
costa amunt per profundes roderes
d'on s'albiren preuats horitzons.
Les borrasques fent caure unes branques
el gran sostre esclarit han deixat
tapisant sobre l'herba unes franges
d'ombra fosca i de verd solellat.
Els ocells, que a ramades s'hi posen,
cerquen l'ombra amb lirisme esclatant
quan els camps i masades s'aclofen
sota el sol calitjós, caldejant.
Allà prop neix un raig d'aigua fresca
on xarrupen l'ocell i l'infant
i sadolla al pagès que hi traqueja
reposant de la vinya i pensant:
Que al darrera d'aquestes muntanyes
el mar nostre s'uneix amb el cel
transportant de llevant les onades
la sentor de canyella i de mel.
Aquells pinetons de tendra pinassa
cresqueren tan forts que semblen gegants.
Aquests horitzons, estoig de la raça
consolen destreses i ~~em~~ ens fan confiants.
Ah quin goig d'aplanar les roderes
si pugem ben units com germans

segueix ⟶

serà joia jamai fugissera
si l'uneixen l'amor i l'encant.
Quan el sol al capvespre s'amaga
i els ocells troben jóc dalt d'un pi
dels llumets de la vall encalmada
munta lluny la claror dins la nit.

J. Ambròs i Lloreda

Abbeville 24-5-69.

Ja la ballem

Fent arpegis els músics afinen,
regna a plaça un ambient exaltant,
els esguards dels dansaires s'animen
que la dansa ja emprèn triomfant.
Uns vellets, pell solcada d'arrugues,
de la cobla a propet s'han posat
a llurs ulls guspireja una espurna
d'anyorança del temps jovençà.
Melodiosos els cants es desgranen
indecisos cercant on anar,
consirosos els braços descansen
fretirant millor ritme trobar.
Van i venen les notes airoses
rondalleres planant per l'espai
com el dring de campanes festoses
repicades a joia i a esplai

Ja els ballem aquests llargs tan alegres
cor xiroi, braços alts a pleret
puntejant la cançó falaguera
peu lleuger i esperit ben despert.
Si venint d'unes terres llunyanes,
foraster, vols trobar una mà
entra dintre la nostra rotllana
doncs en ella tot-hom és germà.
Que és la dansa d'amor i de festa
que batega en tot l'àmbit pairal,
té el perfum bosquetà de ginesta
i l'encís del bell sol matinal.
Oh que antiga és la nostra sardana,
vé de lluny en la boira del temps;
generós l'Empordà ens l'ha llegada
lliure i forta batent a tots vents.

J. Ambròs i Lloreda

Abbeville 13-1-70

Les parets de Sant Miquel

Dalt la serra de Maleses
com volguent abastà el sol
més amunt de Martorelles
hi ha el Turó de Sant Miquel
Ni camins ni carreteres
no s'enfilen fins el cim

→ segueix

que per fites i tresqueres
ja hi ha alzines, brucs i pins.
I a ponent de la carena
per molt poc no veu el mar
però sent l'ona que encadena
un bramar sense parar.
Té al davant la ratlla noble
d'horitzons fins l'infinit
el Vallès i tot un poble
brau i fort com el granit.
Allà dalt tot enrunades
hi ha parets d'antic poblat
parlant d'hores allunyades
de bons vents o malvestats.
Són uns murs que allí quedaren
com present d'un temps passat
d'uns llinatges que maldaren
per ben viure respectats.
Seculars parets austeres
aixopluc d'avant passats
que forjaren amb fal-lera
un pais que ha ~~perdurat~~ perdurat.
Són record, agrestes pedres
de somriures i sanglots,
de promeses i d'esperes,
d'esperances i d'amors.

De mals vents alçant tempestes
provenint de molts confins,
d'esclavatges o conquestes
que dugueren nous ~~confins~~ destins.
I els ocells dins la boscúria
llancen cants amunt del cel
alegrant amb llurs cantúries
les parets de Sant Miquel.

Albeville 10-4-1972. J. Ambròs i Lloreda

Tagamanent

Vora el gran Pla de la Calma
s'alça ferm Tagamanent
dret turó tallat d'escarpa
roig del sol i sec pel vent.
Abrusada és la muntanya
sense un arbre escaducer,
grat refugi és de la gralla,
la guineu i l'esparver.
El turó sembla una fita
entre mig de monts i plans
mentre al cim l'antiga ermita
prega a Déu pels vallesans.
El bressolen les rieres
del Mogent i del Congost
l'un vessant és erm, de pedres,
d'arbres l'altre, és ben compost.

→

Va molt lluny el seu guiatge
començat al ~~[illegible]~~ Rieral,
com que res no li fa ombratge
del Vallès sembla el puntal!
Vetllador de les contrades
del Vallès per tots costats,
de les serres benaurades
del Montseny al Montserrat,
D'una terra que enamora
que de sempre és el jardí
de gent brava i feinadora
que en tot temps la fan florir;
D'ondaloses prades verdes
de Montmany a Puiggraciós,
de fondals i gleves gerdes,
del Mogent fins el Besòs.
Vigilant terra tan bella
resta ferm Tagamanent!
que és la nostra i cap com ella
no n'abriga el firmament.

J. Ambròs i Lloreda

Abbeville 3-1-1972.

La rotllana dels amics.

A l'estendre's la sardana
per tot l'àmbit català
una colla ben germana
al meu poble es va formar.
Era colla jovençana
que amb afany enfervorit
fomentaren la sardana
sens negar-li cap neguit.
La llavor ben fecundada
germinà en fèrtil tossal
amb l'impuls a torrentades
d'enlairat noble ideal.
Cap obstacle ni penúria
no els causaren un instant
ben cuidada, sense incúria
nostra dansa anà endavant.
Fou l'ardor d'eixa fillada,
ferm el cor i el pensament,
que d'anhel agermanada
i amb l'esforç sempre amatent
va sembrar la bona grana
emmallant-se grans i xics
d'on nasqué plena i ufana
la rotllana dels amics.
I més tard quan joganera
fent la cobla uns espinguets

una veu sortia alegre
tot cridant: "apa noiets".
La sardana al cor s'aferra
que és del nostre bon llevat
puix el cant de nostra terra
no té res d'emmatllavat.
Ben rebent la cavalcada
d'anys i apanys ja s'ha escolat
i la festa ja és nebada
i el delit anquilosat.
Ja són vells aquells dansaires
sols els resta anyorament,
ja no ballen braç enlaire
ni és tan llest llur pensament,
Car, la vida és estantissa
i l'anella s'ha trencat
com fireta de terrissa
que servint s'ha esmicolat.
Però els amics no es deixen mai
ja que en vida o bé en la mort,
o allunyats per temps i espai
són a prop sempre en record.
Ben amen hi haurà rotllanes
com aquella dels amics
per donar a la sardana
nova saba a l'esperit.

Abbville. Abril del 1973. J. Ambròs i Lloreda

Sumari de poesies

Llamps
A la Natura
El cloquer del poble
x El cim de les Agudes
x Salut a Mallorca
Vetlles i revetlles
x Festa muntanyenca
x Sota el cel del Vallès {1a versió 2a versió.
x Aigua avall
x El gall del campanar
Casa Nostra
Florilegi
x Retorn
x Miratges
x Festa a la Cisa
x Bell Mollet
x El mas de l'esperança
x Aquells pinetons
x Ja la ballem
x El clos de les roses
Les parets de Sant Miquel
x Tagamanent
Florilegi
La rotllana dels amics
x El llidoner de can Lladó
x Qui no ha vist...
x Creació
x El Gong Negre
x Mollet del Vallès

Llocs on hem d'anar 1979

X El 5 d'agost a cal Josep i Marisol.
Del 5 d'agost al 11 a Caldes a veure als Sunyé.
X Del   a veure a l'Andreu.
X El 4 d'agost a cal Bugas que es reunirà tota la
X família, després que jo hi hauré estat 3 dies abans
També hem d'anar a veure al Joanet Roca.
X El dimarts 28 a Martorelles a la tenda
Anar un dia amb la Cinqueta a cal Joan Esteve
X El dia 9 el Ponç telefonarà al vespre a el dia
10 des de St Feliu de Guíxols. D'acord pel dia 11
X Dia 10 al matí a la Mutualitat
X Dia 30 a les 6,30 tinc d'anar a la Granja
X Telefonar i veure tots junts als Mayol.
X anar a veure a en Pau Martí.
X Anar a veure un vespre a en Isidre Butjosa
X Saber si hem d'anar a dinar tots junts el diumenge i pensar amb el Josep i la Margarida
X Quin dia anem a veure als Sunyé?
X Telefonar al Joanet Roca que no hi podem anar.
X anar a veure el Josep Tura i l'Anita Sabatés amb els de casa abans que marxin i després jo el dilluns dia 13.
X Telefonar a la Roser, la nena

Joan Bugas	1.
Josep Tura	1.
Teresa Ros	11

60

6

6

6

5